

Publicerad 2008-09-22 12:54 av Betraktaren

spikgatan/margaretaplan

Mellan fyra ögon finns det alltid ett som blundar

Jag har inget flyt. Jag har viskositet. En trögrörlighet i mitt framsteg och en flaskhals mellan huvudet och axlarna. Det gnager mig som en skeppsråttas sjösjuka. Det reflekterar mig som speglars bländande ärlighet. Men om jag krossar dem alla tar fönsterrutorna vid. Visar upp båda sidorna som skiljs av väggen, av aversionen jag bara trodde var ett utdrag ur janus-idyllens lilla katekes.

Det rör mig. Ingen rör mig. Inget rör mig mera. För jag frågar alltid om lov och får avsmak inför det löjligt simpla i att utnyttja det tillåtna. Gratis är tråkigt som en fontän. Mitt i bespottningen står jag slätt. Mitt i sluttningen står jag på två fötter men utan tår. Utan tårar. Utan skelett. Bara ett skinn med pyspunka och lagningslapparna uppspikade med törnetaggar på pärleporten. Det är min avtrubbade spetskompetens. Mitt icke koagulerande stigma.

Jag väntar på att någon skall förändra mig så jag slipper göra det själv. Läger beslag på gläntande dörrar, skruvar mig ett tidevarv och förseglar eftersläppet med oförlorbara gängor. Friktion. Daggen är det perfekta glidmedlet när jag tar Moder Jord som den slyna hon är. Ändå kommer hon. Ändå kommer hon tillbaka och ber om att suga på mitt släktträds rötter. Men jag är Yggdrasil. Full av hybris. Full av cellulosa. Mellan mig och henne. Mellan fyra ögon, finns det alltid ett som blundar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Betraktaren med Poeter.se id #20130 innehar upphovsrätten